

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **G. A.**
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 24828/2018/ODSH/8, ze dne
29. 3. 2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „*zákon o silničním provozu*“).

2. Tohoto přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 21. 11. 2016 okolo 14:03 hodin, v obci Dříteč, na silnici č. III/29810, ve směru od křižovatky silnice č. III/2985 a silnice č. III/29810 na obec Dražkov jako řidič motorového vozidla tovární značky Mercedes, registrační značky X, řídil vozidlo rychlostí 76 km/h (po odečtení odchylky 3 km/h), přičemž dovolená rychlost byla v místě 50 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona. Tento skutek spáchal v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta 2 500 Kč a zákaz řízení po dobu 1 měsíce. Rovněž mu byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení.

3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného ani správního orgánu I. stupně nesouhlasil. Ve správním řízení podal pouze blanketní odvolání. V žalobě vznesl větší počet v zásadě typizovaných námitek, které směřovaly jak proti obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak proti rozhodnutí odvolacímu. Napadán byl rovněž postup rozhodování správního orgánu I. stupně.

4. Jednotlivé okruhy žalobních námitek lze vymezit takto. Nesprávné vyřešení námítky podjatosti pracovníků orgánu I. stupně, vady výroku rozhodnutí orgánu I. stupně, absence oprávnění městské policie provádět měření rychlosti, nedostatečně odůvodněné zavinění řidiče, neužití správní úvahy při snížení sankce, nesprávné uložení rozsahu zákazu činnosti řízení vozidel.

A konečně obligátní nesprávné měření rychlosti (překročení doporučené vzdálenosti, slip effect při ručním měření, umístění záměrného kříže).

5. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vypořádal s žalobními body, odmítl je a odkázal též na obsah žalovaného rozhodnutí a rozhodnutí orgánu I. stupně. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Připomněl, že rozhodoval o blanketním odvolání.

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Žaloba není důvodná.

7. Podle § 2 s.ř.s. platí, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Ochrana práv též v obecné rovině nerozlučně souvisí s ústavními principy a může být poskytnuta pouze tam, kde je pro ni místo. Není tomu tak v daném případě žalobce. Soud tak konstatuje, že podaná žaloba je za hranicí toho, kam by měla sahát

ochrana subjektivních práv obdobných žalobců. Zde se totiž jedná o práva toliko tvrzená a zdánlivá.

8. Po vyhodnocení obsahu správního spisu, tedy průběhu správního řízení a též průběhu soudního řízení je třeba konstatovat, že jednání žalobce, resp. jeho zmocněnců a zástupců prakticky od samotného počátku správního řízení nese znaky ryze účelového postupu, kterým se snaží vyhnout nevyhnutelným a odpovídajícím následkům spojeným s překročením stanovených pravidel. Za porušení dopravních předpisů jsou jako sankce stanoveny mimo jiné pokuty, které mají zcela jistě svoji funkci. Pokud má být vynucování dodržování pravidel efektivní, musí být stanoven přiměřený trest za jejich porušení. Nelze používat automobil tak, jak se některým jednotlivcům zlíbí a následným sankcím se poté vyhýbat – například sjednáním tzv. pojištění proti pokutám. Postup žalobce totiž nese znaky toho, co osoby uzavírající takové pojištění činí, ať v minulosti či i opakovaně nadále.

9. Shora uvedený závěr o účelovosti postupu v dané věci soud opírá o skutečnosti nejprve plynoucí ze správního spisu. Po naměření překročení povolené rychlosti a zastavení příslušníky městské policie se žalobce nevyjádřil, sepsané oznámení o přestupku nepodepsal. Po zahájení správního řízení a výzvě k vyjádření zmocnil Ing. M. J. k jednání za svoji osobu. Tento zmocněnec známý všem správním soudům po celé České republice tím, že zastupuje řidiče, kteří uzavírají tzv. pojištění proti pokutám a činí různá obstrukční jednání, poté nahlédl do správního spisu a pořídil kopie listin. Jednání správního orgánu se žalobce ani jeho zmocněnec nezúčastnili. Po tomto nařízeném jednání, při kterém byl jako svědek slyšen příslušník městské policie provádějící měření, zaslal zmocněnec žalobce vyjádření k podkladům, ve kterém vznesl souhrn známých typizovaných námitek (namítá netotožnost vozidla na fotografiích, nedodržení návodu k měření ohledně úhlu měření, vzdálenost měření přesahující 140 m, úřední značky rychloměru, nezákonné měření a umístění záměrného kříže). Jak soud uvedl, ze své úřední činnosti má povědomost o tom, že uvedený zmocněnec je jedním ze subjektů zastupujících provozovatele či řidiče vozidel, přičemž nabízí tzv. pojištění proti pokutám. Negativně se k uvedeným postupům pojištění proti pokutám a k jejich účelovým námitkám vymezuje i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), např. v rozsudku ze dne 18.9.2018, č.j. 7 As 293/2018-19. V následném průběhu řízení zmocněnec podává námitku podjatosti proti všem pracovníkům orgánu I. stupně. Po negativním vyřízení námitek podává neúspěšné blanketní odvolání. Následně je vydáno meritorní rozhodnutí orgánu I. stupně. Zmocněnec žalobce poté podává blanketní odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty a trestu zákazu řízení za přestupek, které ani k výzvě správního orgánu nedoplňuje.

10. Namísto odůvodnění podaného odvolání je žalobce pasivní, jako obvykle v mnoha dalších typických případech řidičů zastupovaných stejnou skupinou osob. Vyčká vydání odvolacího správního rozhodnutí a následně podává žalobu, přičemž pověřuje advokáta Mgr. Václava Voříška, který je nejen u zdejšího soudu znám svými účelovými a obstrukčními taktikami ve věcech řidičů přestupců. V žalobě uplatňuje širokou paletu typizovaných námitek, které povětšinou již byly v zásadě jednotně správními soudy odmítnuty či vyřešeny tak, že jim nelze bez naplnění dalších předpokladů vyhovět. Jedná se o námitky, které mohl žalobce bez jakékoli újmy uvádět v odvolání, patrně záměrně tak neučinil. Soud nemá jakoukoli informaci o tom, že žalobci, resp. jeho zmocněnci vyvstala

překážka podání řádně odůvodněného odvolání ve správním řízení. Konečně dalším znakem účelově navázaného postupu je to, že soudní poplatek za žalobce hradí Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo, jež je též dle znalostí z úřední činnosti soudu spojena se subjekty poskytujícími pojištění proti pokutám.

11. Jak uvedeno shora, žalobce, či přesněji jeho advokát podávající obdobné žaloby opakovaně za velký počet klientů, zneužívá systém soudního přezkumu ve správním soudnictví. Ve správním řízení byl zčásti pasivní (jednání a výslechu svědka se neúčastnil, zaslal poté skupinu typizovaných námitek). K tomu vznesl obecně odůvodněnou námitku podjatosti víceméně obstrukční povahy. Poté podal neodůvodněné blanketní odvolání. V jiných případech s neustanoveným řidičem bývá typické označení záměrně nekontaktní cizí osoby. Popsaná praxe je soudu z rozhodovací činnosti velmi dobře známa a je rovněž známa z opakované rozhodovací praxe kasačního soudu.

12. V otázce soudního přezkumu se v takových případech ohledně přestupků (taktika zástupce žalobce je obdobná i ve věcech správních deliktů do 30. 6. 2017) vyjadřoval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71 a uvedl: *Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní (§ 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřijatelné. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak dle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).*

13. Soud na shora uvedené závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu navazuje

a s odkazem na shora popsané účelové a obstrukční taktiky zástupce žalobce a osob spojených, s nimiž žalobce a jeho zástupce spolupracují, uzavírá, že žalobní tvrzení žalobce lze stěží považovat za relevantní, respektive je vyhodnocuje jako účelové a nevěrohodné.

14. V řízení nevyvstaly žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení pachatele přestupku. Řidič – přestupce při zastavení vozidla nesdělil vůbec ničeho, k naměřené rychlosti nic nenamítal, ve správním řízení reaguje jeho profesionální zástupce souhrnem typizovaných námitek. Dále pak oddaluje rozhodnutí podáním námitek podjatosti.

15. Jak soud shora uvedl, většina z typizovaných a účelových žalobních námitek, jež zástupce žalobce pro své mandanty používá, již byla vyřešena či odmítnuta správními soudy. Jindy se jedná o námitky zcela mimosměrně vedené, v očividném rozporu se skutečným obsahem listin ve spisu.

16. K žalobním námitkám soud stručně uvádí následující.

17. *Námitka podjatosti* – námitka není důvodná. Žalobce resp. jeho zástupce se snaží přesvědčit soud spekulativní úvahou o tom, že celý správní orgán I. stupně byl podjatý, čehož má být důkazem internetový článek pojednávající o systému odměňování zaměstnanců finanční správy. Nelze v této námitce nevidět typický způsob „práce“ zástupce žalobce, tedy vznesení obstrukční námitky bez jakéhokoli relevantního základu. Ze strany žalobce jde jen o snahu „zablokovat“ rozhodovací činnost správních orgánů, které rozhodovaly v obdobných věcech. Žalobce správním orgánům a potažmo i soudu nepředložil žádné relevantní důkazy svědčící o zainteresovanosti zaměstnanců správního orgánu I. stupně na odsouzení žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 121/2014-33, bod 36). Stěžejní úvahou žalobce je jeho názor o tom, že se jedná o tzv. systémovou podjatost. Kdyby tomu tak bylo, tak by v podstatě v tomto státě nemohli v obdobných věcech vůbec zaměstnanci správních orgánů rozhodovat, a to i například v jiných věcech veřejného práva, tedy třeba i ve stavebních věcech. Za podstatné má soud, že správní orgán I. stupně se s námitkou žalobce ve svém usnesení ze dne 28. 7. 2017 dostatečně vypořádal. Rovněž žalovaný při přezkumu námitky podjatosti v rozhodnutí orgánu I. stupně neshledal v tomto smyslu žádné pochybení, přičemž lze vyzdvihnout zřetelně vyjádřenou tezi žalovaného o tom, že *„připuštění konstrukce účastníka by znamenalo nemožnost vůbec projednat daný přestupek, daný efekt by se objevil u každého správního orgánu.“*, anebo argumentaci správního orgánu I. stupně v usnesení o zamítnutí námitky podjatosti *„Podobnou logikou by byli podjatí všichni příslušníci Policie ČR při výběru blokových pokut, (...), protože příjem z pokut je v tomto případě příjmem rozpočtu ČR, ze kterého jsou státní zaměstnanci placeni (...).“* Zcela mimo realitu a současně typicky pro zástupce a předchozího zmocněnce žalobce byl pak i návrh na doplnění spisu o podklady, ze kterých by vyplýval příjem všech úředních osob, které rozhodují o správních deliktech na úseku dopravy za konkrétní roky včetně uvedení nárokových i jiných složek příjmu. Správní orgán I. stupně se v usnesení o zamítnutí námitky podjatosti (konkrétně na s. 3 usnesení) dostatečně srozumitelně (snad i pro zástupce žalobce) vypořádal s argumentací tohoto návrhu. Soud se plně ztotožňuje s tím, jak se správní orgány s námitkou podjatosti vypořádaly. Vzhledem k podstatě projednávané přestupkové věci a s přihlédnutím k obsahu námitky (obecnost, nekonkrétnost) totiž nelze uzavřít tak, že by se v dané věci mohlo jednat o tzv. systémovou podjatost ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-19. Šlo o nepodložené tvrzení a účelovou záležitost, která se zjevně mýjela s možným narušením základního imperativu pro oblast podjatosti, podle kterého nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci. Námitka podjatosti byla správními orgány řešena v souladu s rozsudkem NSS ze dne 20. 11. 2014, čj. 9 As 121/2014-33. O opaku tvrzené podjatosti vyřizujících úředníků svědčí též to, že sankce za přestupek byly uloženy na samé spodní hranici.

18. *Vady výroku* – nedůvodná námitka. Soud z výrokové části rozhodnutí správního orgánu

I. stupně bez jakýchkoli pochyb pochopil, za jaký přestupek byl žalobce jako řidič motorového vozidla uznán vinným. Dle názoru soudu je výrok tohoto rozhodnutí dostatečně přesný a určitý a nemůže dojít k záměně skutku s jiným skutkem. V rozsudku ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 332/2016 - 44, v bodě 20 pak Nejvyšší správní soud konstatoval, že ze zákona o přestupcích ani z jiných právních předpisů nevyplývá, že by předchozí recidiva měla být uvedena přímo ve výroku: „(v) případech zohledňování recidivy však ve vztahu k přestupku, za nějž již byl v minulosti přestupce potrestán, není uvedení přímo ve výroku nezbytné. Stěžovatelovo tvrzení, že výrok musí být přesný, bezchybný a úplný též proto, aby byl přezkoumatelný, opomíjí fakt, že správní rozhodnutí má kromě výroku také odůvodnění. Právě v něm jsou podle § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroku.“ K obligátní námitce omezení při úhradě pokuty soud uvádí, že na poslední straně rozhodnutí orgánu I. stupně (s. 13) je pak uvedena poznámka, že pokutu je možno uhradit jak na pokladně správního orgánu, tak i složenkou či na bankovní účet. Není tedy pravdou, že by správní orgán I. stupně žalobci závazně určil, že má pokutu uhradit výhradně na bankovní účet.

19. *Absence veřejnoprávní smlouvy pro měření rychlosti* – námitka není důvodná. Tuto námitku žalobce uplatnil již v řízení před správním orgánem I. stupně a správní orgán I. stupně se s ní dostatečně vypořádal na s. 9 svého rozhodnutí. Především správně uvedl, že oním zvláštním zákonem, v jehož rozsahu se obecní policie podílí na zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů, je právě zákon č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu. Na základě čl. II. veřejnoprávní smlouvy (je součástí správního spisu) byla pak Městská policie Sezemice oprávněna vykonávat na území obce Dříteč úkoly, svěřené jí zákonem o obecní policii, mj. měřit rychlost vozidel.

20. *Nedostatečné odůvodnění zavinění* – námitka není důvodná. Žalobce v žalobě namítá, že správní orgán se zabýval pouze tím, zda žalobce měl a mohl vědět, jaké povinnosti pro něj vyplývají z ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, nezabýval se však již tím, zda měl a mohl vědět, že toto ustanovení porušuje a že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný zákonem. Opět příklad poněkud zvláštní úvahy právního zástupce žalobce. Ze správního spisu žalovaného (s. 7) vyplývá mj. to, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění motorových vozidel všech skupin ve smyslu § 80a zákona o silničním provozu. Nejstarší oprávnění konkrétně pro skupiny AM a A1 získal již v r. 1973, řidičské oprávnění pro skupinu B (osobní automobil) pak již v roce 1976. Žalobce tedy musel v podstatě opakovaně prokázat znalost zákona o provozu na pozemních komunikacích. V tomto světle musí soud námitku žalobce odmítnout. Nad rámec uvedeného lze ještě poznamenat, že žalobce, který je držitelem řidičského oprávnění již více než 40 let (!) by měl tím spíše mít perfektní znalost zákona o provozu na pozemních komunikacích, jakož i sebedisciplíny při jeho dodržování. Sjednáním tzv. pojištění proti pokutám však žalobce pouze dává najevo, že těmito předpisy pohrdá.

21. *Neužití správní úvahy (mimořádné snížení pokuty), zákaz řízení* – opět nedůvodná námitka. Správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu 2 500 Kč a zákaz řízení na dobu 1

měsíce, tedy sankce na samé dolní hranici zákonné sazby. Ve vztahu k tomu, jakým způsobem a jakého přestupku se žalobce dopustil (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více, a to 2x v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců), se jeví uložená sankce správního orgánu I. stupně jako zcela přiměřená. Soud je naopak toho názoru, že u řidičů – přestupců, kteří mají sjednané „pojištění proti pokutám“ je prostor pro uložení daleko přísnější sankce. Stejný názor v obdobných věcech ostatně vyjádřil i NSS v rozsudku ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30. Konečně není důvodná ani námitka týkající se uložení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel. Žalobce se dopustil přestupku překročení povolené rychlosti, přičemž řídil osobní automobil spadající pod řidičské oprávnění skupiny B. Zakazovanou činností se rozumí řízení motorových vozidel (všech) a nikoli řízení vozidel pouze skupiny B. Sám Nejvyšší správní soud se již k žalobcem uplatněné argumentaci (tuto uplatnil Mgr. Topol v jiné obdobné věci) vyjádřil v rozsudku ze dne 2. 3. 2017, čj. 7 As 332/2016-44, v bodě 26. takto: *Dále je třeba poopravit stěžovatelovu interpretaci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2009, č. j. 9 As 7/2009-76. Stěžovatel se z něj snaží dovodit, že když se přestupku dopustil při řízení vozidla skupiny C, měla mu být uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení toliko vozidel skupiny C. To však z jím citovaného rozsudku neplyne. V něm Nejvyšší správní soud pouze konstatoval, že pokud se řidič vozidla skupiny C dopustí při řízení tohoto typu vozidla přestupku, který je vázán na daný typ vozidla (v daném případě stěžovatel nebyl držitelem platného osvědčení o profesní způsobilosti řidiče), není nepřiměřeným trestem, pokud je mu uložen zákaz řízení motorových vozidel spadajících do kategorie řidičské oprávnění skupiny C. Z rozsudku však nelze dovodit, že by mohlo být řidiči zakázáno pouze řízení toho typu vozidla, které řídil v době spáchání přestupku. V případě takových přestupků, jako je například právě překročení nejvyšší povolené rychlosti, kterého se lze dopustit jakýmkoli typem motorového vozidla, by ostatně takové zmírnění sankce nedávalo smysl. Závěr citovaného z rozsudku je plně aplikovatelný na danou věc.*

22. Nesprávnost měření rychlosti – námitka je nedůvodná. Závěrem žalobce neopomíná „předložit“ soudu další ze svých již „opotřebovaných“ námitek, se kterou se soudy dříve vypořádaly v jiných žalobách, tedy námitku, že měření rychlosti bylo zkresleno tzv. slipp effectem. Na to, že tato námitka je účelová a spekulativní poukazuje ve své judikatuře i NSS (srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2017, č.j. 5 As 157/2016–39). I v tomto konkrétním případě byl záznam o přestupku proveden kalibrovaným silničním rychloměrem a jeho obsluha (strážníci Městské policie Sezemice) byla řádně proškolená, o čemž svědčí osvědčení na č.l. 5 správního spisu žalovaného. Spáchání přestupku bylo rovněž řádně zdokumentováno (č.l. 6 správního spisu). Tvrzení o nenulovém úhlu měření či o tzv. slipp effectu je rovněž spekulativní záležitostí. Žalovaný tyto námitky vyvrátil. Vozidlo bylo měřeno v přímém směru ze vzdálenosti 176,9 metrů, nejednalo se o boční měření, kde by se mohl projevit pohyb měřícího zařízení – v dané věci patrně v rukou měřícího strážníka. K tomu podrobněji např. v rozhodnutí Krajského soudu v Brně čj. 73 A 18/2017-44 ze dne 29. 5. 2018, bod 48 odůvodnění. Z přiložených fotografií správní orgán rovněž ověřil a správně uvedl, že záměrný kříž (opět opotřebovaná námitka) se nacházel na vozidle. Soud námitku nepovažuje za důvodnou a rovněž je jí možno označit za námitku typizovanou, kterou vypořádaly správní soudy i NSS v rozsudku čj. 1 As 11/2019-37 ze dne 29. 4. 2019 (bod 39 odůvodnění), nebo v rozsudku čj. 5 As 157/2016-39

ze dne 22. 2. 2017. Soud má tak za rozhodné, že záměrný kříž (jeho střed) byl na vozidla žalobce umístěn, jeho grafické znázornění na snímku nemůže ničeho změnit. Ke správnosti měření pak uvedl NSS v rozsudku ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 As 276/2015-38 následující: „Z jeho uživatelského manuálu, který je založen ve správním spisu, jednoznačně vyplývá, že jde o ruční laserový měřič, jehož volitelným vybavením je i tyčový stativ. Tento přístroj je proto možné užít jak ručně, tak i na tyčovém stativu. Na str. 53 uživatelského manuálu se uvádí, že „Funkčnost systému TruCAM je zajišťována pomocí různých algoritmů, které zajišťují, aby nebylo možné zobrazit špatnou hodnotu naměřené rychlosti. Kontrolní mechanismy zajišťují, že pokud TruCAM ukončí měření bez chybového hlášení, je hodnota naměřené rychlosti správná. Než se zobrazí naměřená rychlost, systém provede cyklus několika měření, aby vyloučil statisticky významnou chybu a potvrdil tak správnost naměřené hodnoty. Proto vyhodnotí-li kontrolní mechanismus, že měření by nemuselo být správné (např. nenadálá překážka v trase paprsku, pohnutí ruky s TruCAMem atd.) objeví se chybové hlášení.“ Z uvedeného je tedy jednoznačně zřejmé, že pokud měřicí přístroj nemá stabilizovanou polohu, měření rychlosti se neprovede.“ Ve světle toho lze souhlasit s názorem správních orgánů, že výsledk zasahujících strážníků by byl nadbytečný.

23. Ani jedna z žalobních námitek tak není důvodná.

24. Soud uzavírá, že žalobce zůstal především v rovině mnohdy nepřiléhavých účelových zpochybnění, které nemohly v dané věci vzbudit důvodné pochybnosti o prokázaném protizákonném jednání, které bylo naopak podloženo dostatečnými podklady ve správním řízení. Jak už bylo však uvedeno výše, takový způsob práce je typický pro zástupce žalobce, který je již notoricky známý svým spojením s tzv. společnostmi proti pokutám (např. Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo), za nimiž stojí osoba Petra Kocourka. Z veřejně dostupných zdrojů pak vyplývá, že tento „podnikatel“ stojí i za projektem pojištění v souvislosti s elektronickou evidencí tržeb, příhodně pojmenovanou jako antieet.cz (tyto internetové stránky provozuje Spolek provozovatelů služeb v gastronomii a hotelnictví, jehož statutárním orgánem je Petr Kocourek). Prezencí svého „podnikání“ u potenciálních klientů pak vzbuzují dojem, že díky sjednání tohoto „pojištění“ nemusí dodržovat dopravní předpisy a mohou jezdit, jak se jim zlíbí, neboť spáchané přestupky za ně vyřeší tato „pojišťovna“.

25. Pokud soud uvedl, že praktiky advokáta žalobce a osob spojených s tzv. pojištěním proti pokutám považuje za obstrukční, nejedná se o jednotlivé a nenadálé hodnocení soudu v této věci. K tomu soud může odkázat například na usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 6. 2018, sp. zn. II. ÚS 978/18, bod 23.

26. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

28. Žalobce, resp. jeho zástupce, v závěru žaloby jako v mnoha dalších žalobách podaných nejen u zdejšího soudu požadoval, aby rozhodnutí v této věci bylo na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu publikováno způsobem, který by nezasahoval do práv na ochranu soukromí jeho i jeho obhájce. K tomu krajský soud

konstatuje, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoliv s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu nelze adresovat zdejšímu krajskému soudu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani předmětné stránky nespravuje.

29. K povinností advokáta, jehož jednání soud v negativním světle v odůvodnění shora opakovaně zmiňuje, a k jistému požadavku slušnosti jeho jednání viz blíže náleží Ústavního soudu ze dne 17. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 644/18, bod 42.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 22. ledna 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce